

Knjiga proroka Daniela – stotinu devedeset i dva

Otkrivanje skrivene povijesti: proročka usklađenja iz Daniela 11 i zapečaćenje 144.000

Jeff Pippenger
2024-04-22

Razmatramo „skrivenu povijest” četrdesetoga retka jedanaestoga poglavlja knjige proroka Daniela, ondje gdje njegovo zapisano svjedočanstvo prestaje u vrijeme svršetka 1989. godine, sve do nedjeljnoga zakona iz četrdeset i prvoga retka. Skrivena povijest predstavlja strukturu prema kojoj se usklađuju sve proročanske crte posljednjih dana, jer se pečaćenje sto četrdeset i četiri tisuće zbiva unutar te skrivene povijesti. Ta je povijest mjesto gdje nastupa kušnja povezana s oblikovanjem slike zvijeri. Stoga je to i povijest u kojoj se otpećaćuje Nabukodonozorov skriveni san o slici zvijeri. Ta skrivena povijest jest mjesto gdje se skrivena povijest od prvoga mandata Donalda Trumpa dovršava u drugom retku jedanaestoga poglavlja Daniela, sve do trećega retka. Ta skrivena povijest jest dio Danielova proroštva koji se odnosi na posljednje dane, i ona je Otkrivenje Isusa Krista koje se otpećaćuje neposredno prije nego što se završi vrijeme milosti pri nedjeljnom zakonu. Sve su te crte istine prikazane kao uklanjanje sedmoga i posljednjega pečata.

Stihove od desetoga do petnaestoga u Danielu jedanaest treba uskladiti s tom skrivenom poviješću, a posljednja tri od tih stihova iznose tri proročke linije. Oni prepoznaju kada papinstvo ponovno zadire u povijest, kao što je to učinilo godine 200. pr. Kr., kada je poganski Rim prvi put ušao u proročku povijest prikazanu u Danielu 11, 14. Taj je stih, i ispunjenje toga stiha u povijesti poganskoga Rima, utvrdio viđenje, jer je poganski Rim bio simbol sile koja se uzvisila, opljačkala Božji narod, a zatim pala. Otpadnički protestantizam primijenio je taj stih na Antioha Epifana, ali mileriti su ga primijenili na poganski Rim, prepoznajući taj stih kao istinu kušnje u mileritskoj povijesti. Danas teolozi suvremenoga laodicejskog adventizma ponovno naučavaju da je riječ o Antiohu Epifanu, pa je to ponovno istina kušnje.

Ne samo da je to istina kušnje, nego taj redak i njegovo ispunjenje 200. pr. Kr. određuju kada bludnica iz Tira (moderni Rim) počinje pjevati svoje sotonske pjesme te upućuju na to da papinstvo ulazi u povijest posljednjih dana, i stoga predstavlja glavnu istinu kušnje posljednjih dana, koja se usklađuje s istinom kušnje prikazanom raspravom iz mileritske povijesti.

Ta tri retka također predstavljaju liniju republikanskoga roga zemaljske zvijeri te prepoznaju proročke korake Donalda Trumpa dok stupa u svoj drugi mandat kao osmi predsjednik, koji je od sedmorice predsjednika, u nizu predsjednika koji je započeo s Ronaldom Reaganom u vrijeme svršetka 1989. godine. Nakon bitke kod Rafije iz dvanaestoga retka, „Antioh” najprije suzbija pobunu unutar Sjedinjenih Država, a zatim se priprema za rat protiv globalizma, prikazan Egiptom u bitki kod Panija. Trump dobiva taj rat, ali taj rat pokreće Treći svjetski rat (Akcij). Te su djelatnosti bile predoznačene Antiohom III. Velikim, kojega je Egipat bio porazio u bitki kod

Rafije, ali koji će uzvratiti pobjedonosno u bitki kod Panija.

U trinaestome retku, „nakon nekoliko godina“, Antioh Veliki, kako navodi Uriah Smith, „Antioh je, pošto je ugušio pobunu u svome kraljevstvu te istočne krajeve podložio i učvrstio u njihovoj poslušnosti, bio slobodan za svaki pothvat kada je mladi Epifan došao na egipatsko prijestolje; i, smatrajući to predobrom prigodom za proširenje svoje vlasti da bi je propustio, podigao je golemu vojsku, veću od prijašnje“. Trump će najprije ugušiti pobunu u svome kraljevstvu, a zatim pripremiti veću vojsku nego što ju je imao kada je prethodno bio poražen. Trump je bio poražen 2020. godine, u ispunjenju jedanaestoga poglavlja Otkrivenja, kada je zvijer ateizma, koja predstavlja svjetski globalizam, i globalisti iz obiju stranaka, Demokratske i Republikanske, ukrali izbore, a kao primarna posrednička vojska bludnice iz Tira, poraz će biti i kada Putin bude odnio pobjedu nad Ukrajinom.

Treća proročka linija u tri retka koja razmatramo jest linija otpaloga protestantizma, prikazana linijom Makabejaca i njihovom pobunom protiv nastojanja Antioha Epifana da Židovima nametne grčku religiju. Trumpova linija i linija otpaloga protestantizma predstavljaju dvije sile koje će se na kraju sjediniti u rog prikazan kao ikona Zvijeri. Recipročno trinaesti do petnaesti predstavljaju povijest koja vodi do zakona o nedjelji, a dvije linije, otpaloga protestantizma i otpaloga republikanizma, prikazuju međugru tih dviju sila dok se one približavaju jedna drugoj i stapaju Crkvu i Državu uoči zakona o nedjelji.

U prethodnim smo člancima utvrdili da tri događaja predstavljena datumima 1776., 1789. i 1798., koji predstavljaju Deklaraciju o neovisnosti, Ustav te Zakone o strancima i pobuni, označavaju razdoblje koje je dovelo do početka zemaljske zvijeri kao šestoga kraljevstva biblijskog proročanstva. Iz toga razloga ta tri putokaza predstavljaju tri putokaza koja vode prema završetku šestoga kraljevstva biblijskog proročanstva. Utvrdili smo da dvadeset i dvije godine koje obuhvaćaju razdoblje od 1776. do 1798. simboliziraju vrijeme pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće, jer je broj dvadeset i dva simbol sjedinjenja božanstva s čovječtvom.

Prepoznali smo da povijest nosi potpis „Istine“, jer prva i posljednja oznaka puta predstavljaju uspostavljenu neovisnost i uklonjenu neovisnost. Sve tri oznake puta predstavljaju primarni simbol zvijeri iz zemlje, jer sve one predstavljaju govor Sjedinjenih Država, budući da je „govor jednog naroda djelovanje zakonodavnih i sudbenih vlasti.“ Središnja oznaka puta iz 1789. godine i Ustav bili su ratificirani od strane trinaest kolonija, a srednje slovo u hebrejskoj riječi „Istina“ jest trinaesto. Dvadeset i dvije godine od 1776. do 1798. također su usklađene s dvadeset i dva slova koja sačinjavaju hebrejski alfabet.

Također smo utvrdili da Zakoni o strancima i pobuni iz 1798. predstavljaju točku u kojoj Sjedinjene Američke Države govore kao zmaj. Povijest saveza Židova s Rimom, koja je dio linije otpaloga protestantizma u redcima trinaest do petnaest jedanaestog poglavlja Danielove knjige, predstavlja razdoblje kada se oblikuje slika Zvijeri, a oblikovanje te slike jest završna kušnja za sto četrdeset i četiri tisuće. To je kušnja koju moraju proći prije nego što budu zapečaćeni. Savez Židova od 161. pr. Kr. do 158. pr. Kr. stoga je ozbiljan element kušnje u kojoj se ostvaruje pozivanje onih koji su pozvani biti među sto četrdeset i četiri tisuće.

Prihvatiti da 161. pr. Kr. do 158. pr. Kr. predstavlja vremensko razdoblje simbolizirano savezom Židova protivni se učenju povijesti, jer povjesničari uče da je savez bio 161. pr. Kr., dok su mileriti učili da je bio 158. pr. Kr., a njihovo uvjerenje o toj činjenici prikazano je na obje svete karte.

Pitanje nije samo jesu li povjesničari u pravu kada savez Židova datiraju u 161. pr. Kr., ili jesu li mileriti bili u pravu kada su utvrdili 158. pr. Kr. U bilo kojem od ta dva izbora postoji skupina koja bi se složila s vašim izborom. Pitanje je jesu li i povjesničari i mileriti u pravu te predstavlja li istina o savezu sa Židovima zapravo vremensko razdoblje, nasuprot jednoj od dviju mogućih pojedinačnih točaka u povijesti.

U prethodnim smo člancima iznijeli ono što vjerujemo da je valjana posvećena logika: da savez s Rimom i Židovima predstavlja razdoblje od 161. pr. Kr. do 158. pr. Kr. te da to razdoblje predoznačuje oblikovanje slike Zvijeri. Budući da je to tako, čak i odluka da se prihvati kako je savez Židova s Rimom razdoblje vremena postaje kušnja, i u tom se proročkom smislu slaže s činjenicom da je oblikovanje slike Zvijeri „velika kušnja za Božji narod.”

S tim rečenim, 158. pr. Kr. označuje vrijeme kada je savez između otpalih Židova poznatih kao Makabejci bio čvrsto uspostavljen s Rimom te stoga predočuje nedjeljni zakon, jer Biblija postavlja retoričko pitanje: „Mogu li dvojica hoditi zajedno ako se ne slože?” Godina 158. pr. Kr. označuje gdje i kada otpali protestantizam pruža ruku papinskoj sili, a razdoblje koje je započelo 161. pr. Kr. i vodilo do 158. pr. Kr. označuje razdoblje koje predstavlja oblikovanje slike zvijeri. Od presudne je važnosti prepoznati da to razdoblje označuje vrijeme kada će se otpali protestantizam udružiti s otpalim republikanizmom. Obje te otpale sile predstavljene su u redcima trinaest do petnaest, te stoga dijele neke zajedničke orijentire.

Ispravno je primijeniti 1776., 1789. i 1798. kao pred slike 11. rujna 2001., nakon čega slijede Pelosijina suđenja u sklopu pokreta lažne zastave povezanog s 6. siječnja 2021. te inauguracijsko razdoblje Bidenove ukradene izborne pobjede, koje vodi do nedjeljnog zakona. U toj primjeni Patriot Act iz 2001., usklađen s Deklaracijom neovisnosti, predstavlja putokaz koji označava početak uklanjanja neovisnosti. Zatim drugi putokaz, montirani sud Pelosi i Schiffa, usklađen s ratifikacijom Ustava, tako predstavlja početak rušenja Ustava, nakon čega slijedi treći putokaz, Zakoni o strancima i pobuni, koji predstavljaju Sjedinjene Države kako govore kao zmaj. Primijeniti te putokaze na ovaj način znači prepoznati putokaze otpadničkog protestantizma kako ih predstavljaju Makabejci.

Na drugoj razini, poistovjetiti tri putokaza u povezanosti s otpalim republikanizmom proizvodi donekle drukčiju primjenu. Jedanaesti rujna 2001. usklađuje se s 1776., ali 1789., za otpali republikanizam, usklađuje se sa Zakonima o strancima i pobuni te uspostavlja razliku između tih „zakona” i govorenja zmaja, što je predstavljeno nametanjem nedjelje. Kada se te dvije linije stave zajedno u kontekstu ispita o slici zvijeri, one tvore proročku strukturu podizanja slike zvijeri, a veliki ispit za Božji narod jest oblikovanje slike zvijeri. Za Božji narod, oblikovanje slike zvijeri mora se najprije prepoznati onako kako je predstavljeno (oblikovano) u Božjoj Riječi, kako bi taj narod posljednjih dana mogao prepoznati to oblikovanje u političkom i vjerskom svijetu.

Kako bi se, dakle, Pelosijevi procesi od 6. siječnja 2021. mogli uskladiti sa Zakonima o strancima i pobuni? Pelosijevi procesi označavaju slavlje zvijeri iz bezdana koja je upravo bila usmrtila bogatoga predsjednika koji je uzburkao globalizam. Ta povijest slavlja započela je razdobljem Bidenove inauguracije i predstavlja razdoblje koje završava Trumpovom drugom inauguracijom. Valja napomenuti da se Trump triput kandidira za predsjednika, te u prvom i posljednjem putu pobjeđuje, ali u sredini mu je pobjeda bila ukradena silom koju Pismo prepoznaje kao oca laži. Pelosijevi procesi, koji su započeli ukradenim izborima, prepoznaju drugi niz osvetničkih Pelosijevih procesa koji započinju kada Trump bude inauguriran 20. siječnja 2025.

Razdoblje mandata predsjedništva Joea Bidena započinje nizom Pelosijinih suđenja i završava nizom Pelosijinih suđenja. Oboje su politička suđenja, ali oni koji su optuženi u drugom nizu suđenja jesu oni koji su predvodili u prvim suđenjima. Pri drugoj Trumpovoj inauguraciji obilježava se godina 164. pr. Kr. Trumpova druga inauguracija tipološki je predočena 164. pr. Kr., a ponovno posvećenje židovskoga hrama predstavlja ponovno posvećenje političkoga hrama po drugi put.

To je bila upravo ona godina u kojoj je umro Antioh Epifan, a on je bio sila koja je nametnula vjerske običaje Grčke Židovima, uzrokujući tako Makabejski ustanak 167. pr. Kr. Prilikom Trumpove druge inauguracije 2025. godine religija Grčke (globalizam) bit će potpuno pokorena u Sjedinjenim Državama, a sotonska čuda početak će osnaživati djelo dovođenja crkve i države zajedno. U tom će trenutku Trump potpisati izvršne uredbе koje su usporedne sa Zakonima o strancima i pobuni, označujući tako početak oblikovanja slike Zvijeri (161. pr. Kr.), te će započeti drugi niz Pelosijinih suđenja. Zakoni o strancima i pobuni označuju početak razdoblja oblikovanja slike Zvijeri, a to razdoblje završava nedjeljnim zakonom, kako je predočeno 158. pr. Kr.

Stoga razdoblje koje predstavlja oblikovanje slike Zvijeri započinje „činima” koji Trumpu omogućuju da ugasi glavne medije, protjera ilegalne strance te uhapsi i izvede pred sud one koji su uključeni u zavjeru Demokratske stranke. Početak toga razdoblja označava politički progon koji donosi Trump, a ono završava vjerskim progonom.

U tom smislu, srednji putokaz iz 1789. godine i Ustav jesu Pelosi suđenja iz 2021., koja predstavljaju razdoblje koje završava istom poviješću kao i na početku, ali posljednji niz Pelosi suđenja jest politički preokret onih koji se trenutačno kazneno gone i zatvaraju. Drugi putokaz u liniji otpalog protestantizma jesu Pelosi suđenja koja obuhvaćaju predsjedništvo Joea Bidena, a to razdoblje završava u siječnju 2025., kada putokaz iz 1789. godine, u liniji otpalog republikanizma, nastupa 20. siječnja 2025., s izvršnim uredbama koje neposredno slijede nakon Trumpove druge inauguracije. Time započinje razdoblje u kojem narod progovara kao zmaj (Alien and Sedition Acts), što vodi do zakona o nedjelji, kada narod progovara kao zmaj. U tom se razdoblju Ustav, predstavljen 1789. godinom, postupno ukida.

Na Trumpovoj drugoj inauguraciji on postaje osmi predsjednik koji je od sedmorice, a oblikovanje slike Zvijeri pokazuje kako se otpali rogovi protestantizma i republikanizma sjedinjuju u jedan rog, pri čemu protestanti imaju nadzor nad tim odnosom. U istoj toj povijesti oni koji su pozvani da budu sto četrdeset i četiri tisuće zapečaćuju se unaprijed prije nego što budu uzdignuti kao rog

istinskoga protestantizma pri uskoro nadolazećem zakonu o nedjelji.

Poruka zapečaćenja, koja je Otkrivenje Isusa Krista i koja se otpećakuje neposredno prije nego što se zaključi vrijeme milosti, jest onaj dio Daniela koji se odnosi na posljednje dane. Onaj dio koji je otpećaćen jest skrivena povijest Daniela 11, redak 40, a redci 13 do 15 usklađuju se s tom skrivenom poviješću. Stoga je poruka koja se otpećakuje neposredno prije zaključenja vremena milosti, a koja je bila predložena skrivenom proročkom porukom Nebukadnezarova kipa zvijeri, upravo poruka o spajanju dvaju štapova otpadničkih rogova protestantizma i republikanizma, prikazanih Makabejcima i Antiohom III. u redcima 13 do 15.

Poruka koja prepoznaje oblikovanje slike Zvijeri jest poruka koja prenosi posvećenje koje pečati pravi protestantski rog.

U četrnaestom retku, godine 200. pr. Kr., poganski Rim prvi se put uvodi u proročki narativ, jer je ustao da zaštiti novoga dojenčadskog kralja Egipta od saveza protiv Egipta koji su bili sklopili Antioh III. i Filip Makedonski. Te je godine Antioh III. poveo bitku kod Panija protiv Ptolemeja V. Uvođenje razbojnika tvoga naroda, koji uspostavljaju viđenje, saveza između Antioha i Filipa te bitka kod Panija — sve se to dogodilo te godine. Stoga ta oznaka puta prepoznaje savez između Antioha, koji predložava republikanski rog zemaljske zvijeri, i Filipa Makedonskoga, drevnoga imena za Grčku, koji predložava Ujedinjene narode.

Na proročkoj razini, u Bitci kod Panija sklapa se savez između zmaja (Makedonije) i lažnoga proroka (SAD-a). Temeljni motiv toga saveza bio je podjela egipatskoga područja, koje bi predstavljalo Rusiju u raspadu.

Kad je Isus poveo svoje učenike u Panij, ono se tada zvalo Cezareja Filipova. Unuk Heroda Velikoga, Herod Filip, dovršio je obnovu grada i nazvao ga po caru Augustu i po sebi, dakle Cezareja Filipova. Njihov odnos predstavlja Rim u odnosu prema Rimu, ali Filipova je, u odnosu na Cezara, manji Rim, a na proročkoj razini Herod Filip predstavlja Salomu, kćer Herodijade. Stoga u imenu Cezareja Filipova nalazimo da Herod Filip predstavlja lažnoga proroka, a Cezar papinstvo.

Panijeva proročka povijest stoga iznosi dva saveza: jedan u kojem lažni prorok (Trump) pruža ruku zmaju (Ujedinjenim narodima), i drugi u kojem lažni prorok (Trump) pruža ruku papinstvu (Cezaru). U šesnaestom retku prikazan je nedjeljni zakon, i upravo se ondje provodi trostruko jedinstvo, ali je taj ustroj zapravo bio uspostavljen prije nedjeljnog zakona, u petnaestom retku i u Bitki kod Panija.

„Dekretom kojim se nameće ustanova papinstva, kršeći Božji zakon, naša će se nacija potpuno odvojiti od pravednosti. Kada protestantizam pruži svoju ruku preko provalije da prihvati ruku rimske vlasti, kada posegne preko bezdana da se rukuje sa spiritizmom, kada se, pod utjecajem toga trostrukog saveza, naša zemlja odrekne svakoga načela svojega Ustava kao protestantske i republikanske vlasti te omogućiti širenje papinskih laži i zabluda, tada ćemo moći znati da je došlo vrijeme za čudesno djelovanje Sotone i da je kraj blizu.” Testimonies, sv. 5, 451.

Ovo ćemo proučavanje nastaviti u sljedećem članku.

„Otkrivenje nije stvaranje ili izmišljanje nečega novoga, nego objava onoga što je, sve dok nije bilo otkriveno, ljudskim bićima bilo nepoznato. Velike i vječne istine sadržane u evanđelju otkrivaju se marljivim istraživanjem i ponižavanjem nas samih pred Bogom. Božanski Učitelj vodi um poniznog tragaoca za istinom; i vodstvom Duha Svetoga istine Riječi obznanjuju mu se. I ne može biti sigurnijega ni djelotvornijega puta spoznaje nego biti tako vođen. Spasiteljevo je obećanje bilo: ‘A kad dođe on, Duh istine, uputit će vas u svu istinu.’ Po darivanju Duha Svetoga osposobljeni smo razumjeti Božju Riječ.“

„Psalmist piše: ‘Kako će mladić očistiti svoj put? Tako što će ga čuvati po tvojoj riječi. Svim sam te srcem tražio; ne daj da zastranim od tvojih zapovijedi.... Otвори mi oči da mogu gledati čudesa u tvom Zakonu.’“

„Opomenuti smo da tražimo istinu kao skriveno blago. Gospodin otvara razum istinskom tragaču za istinom, a Duh Sveti osposobljava ga da shvati istine objave. To je ono što psalmist misli kada moli da mu se otvore oči kako bi promatrao čudesne stvari iz Zakona. Kada duša čezne za izvrsnostima Isusa Krista, um postaje sposoban shvatiti slave boljšega svijeta. Samo uz pomoć božanskoga Učitelja možemo razumjeti istine Riječi Božje. U Kristovoj školi učimo biti krotki i ponizni, jer nam se daje razumijevanje tajni pobožnosti.“

„Onaj koji je nadahnuo Riječ bio je istinski tumač Riječi. Krist je svoja učenja prikazivao tako što je pozornost svojih slušatelja usmjeravao na jednostavne zakone prirode i na poznate predmete koje su svakodnevno gledali i kojima su rukovali. Tako je njihove misli vodio od naravnoga k duhovnomu. Mnogi nisu odmah uspijevali shvatiti značenje njegovih prispodoba; ali kako su iz dana u dan dolazili u dodir s predmetima s kojima je Veliki Učitelj povezao duhovne istine, neki su razabirali pouke božanske istine koje je nastojao utisnuti, te su bili osvjedočeni o istinitosti njegova poslanja i obraćeni evanđelju.“ Sabbath School Worker, 1. prosinca 1909.